

Pred glasovanjem v zbornici - Anglija upa na ladje iz Z.D.

Poslanska zbornica vodi končno razpravo

Glasovanje o predsednikovem predlogu za pomoč Angliji se bo v poslanski zbornici vršilo najbrž še ta teden. — Senat nadaljuje z zaslišanjem prič.

Washington, D. C. — Prvo dejanje velike drame, ki se odvijajo v nekaj tednih v kongresu Zed. držav, namreč borba o predsednikovem predlogu za pomoč Angliji, se bo te dni zaključila, ko se bo vršilo v poslanski zbornici končno glasovanje, ali naj se predlog zavrne, ali uzakoni.

Pričakuje se, da bo do tega glasovanja prišlo v soboto, morda že v petek, lahko pa se tudi zavleče do ponedeljka. Dočim je skoraj gotova stvar, da bodo poslanci predlog odobrili, je pa še v zadnjih dneh pred glasovanjem napela opozicija vse sile, ne v to, da bi predlog sam, kot tak, pobila, ker je uvidevala, da bi bilo to brezuspešno, marveč v to, da bi mu dodala razne amandamente, s katerimi bi mu skrhala njegovo ostrino.

Ti amandamenti so se pričeli obravnavati v četrtek, dočim je v sredo potekala še splošna debata. Eden teh amandamentov je priporočal, da se določi meja znesku, koliko bi se imelo na podlagi predloga potrošiti za pomoč Angliji. Proti temu amandamentu pa so se takoj oglašili nasprotniki, ki so povdarjali, da se še nič ne ve, koliko podpora bo Anglija potrebovala, in da si torej ne smemo samim sebi stavljati ovir, ki bi nas prisilile, zapustiti jo morda v najbolj kritičnem času. Dalje je bil predložen dostavek, da naj Zed. države kupijo od Anglije vse njene posesti na zapadni polobli, izvzemši Kanado in Nove Škotske, za znesek 16 milijard dolarjev. Od tega se naj bi odtegnilo šest milijard za britanske vojne dolgov, ostalih deset milijard pa naj bi se kreditiralo Angliji za njene nakupne tu v Ameriki. Končno so se ponovno slišali tudi amandamenti, da se ima prepovedati v predlogu uporaba ameriških bojnih ladij za spremljanje vojnih pošiljk v Evropo, kakor tudi spremljanje bojnih ladij vojujočih se držav v ameriških pristaniščih in v njih popravi, in enako, da se ne smejo oddajati ameriške bojne ladje nobeni drugi državi.

Dočim se je poslanska zbornica pripravljala, da z glasovanjem spusti zastor po prvem dejanju in od svoje strani reši vprašanje tega velevažnega predloga, se bo pa v senatu nadaljevala drama in bo tamkaj tudi dosegla svoj višek in zaključek, ki pa utegne biti dokaj različen od sklepa poslanske zbornice. Opozicija je namreč naprtila ravno na senat svoje glavne sile, in pričakuje, da bo tamkaj predlog doživel take izpremembe, da bo kaj malo podoben svoji prvotni obliki.

Tocasno se v senatu še vedno

NOV USPEH
BRITANCEV

V Afriki zasedli starodavno mesto Cirene.

Kairo, Egipt. — Britanske mehanizirane čete so te dni dosegle nove uspehe proti Italijanom v Libiji. Njih prodiranje se je raztegnilo zapadno do mesta Cirene, ki je oddaljeno od nedavno zasedenega mesta Derna 60 milj, od egiptovske meje pa skoraj 200 milj. To mesto, Cirene, je slavno po svoji starodavnosti, kajti bilo je ustanovljeno že v sedmem stoletju pred Kr., in je tudi v sv. pismu omenjeno. Z njega zasedbo so Britanci prišli v posest tudi kosa rodovitne zemlje, kar je v teh puščavskih krajih nekaj posebnostno dragocenega.

ZAHTEVA, DA SE POSLJE
ŽIVEŽ V EVROPO

Chicago, Ill. — Tukaj se je ustanovila zadnja sredi podružnica neke narodne organizacije, ki zahteva, da se nudi Ameriki prilika, da z živim podpira male evropske narode, ki so prizadeti od vojne, namreč Belgijo, Nizozemsko, Norveško, Poljsko in Finsko. Kakor se trdi, je ponekod, zlasti v Belgiji, položaj že tako kritičen, da bo v par tednih nastopilo resno stradanje, ako ne bo pomoči. Pri tem se povdarja, da ima večina teh dežel denar na razpolago, da bi lahko kupila živež, a tega ne more dobiti skozi angleško in nemško blokado.

WILLKIE NA POVRATKU
DOMOV

London, Anglija. — Amerikanec Wendell Willkie je končal svoj devetdnevni obisk v Angliji ter se je v sredo jutraj odpravil domov, in sicer z aeroplanom preko Portugalske. Med tem časom je obiskal tudi Irsko.

DELAVSTVO PODVRŽENO
PRSTOTISKU

Chicago, Ill. — Zadnji torek se je izvedelo, da se bodo zaradi varnosti vzeli prstotiski vseh delavcev v jeklarski družbi Carnegie-Illinois, katerih je okrog 30.000. Ta odredba bo pomagala vladi, da bo lažje izsledila morebitne špijone, ki bi se vtihotapili v tovarne, kjer se izdeluje vojni material.

no zaslišujejo razne priče in s precejšnjim zanimanjem se pričakuje, kaj bo tamkaj povedal Willkie, ki je ravno v tovarno ukinil svoj obisk v Angliji ter se vrača domov.

ŽUPANU PODELJENE
DIKTATORSKE PRAVICE

Seattle, Wash. — Medtem, ko se trdi, da Nemčija ogroža Zed. države na vzhodu, je pa to mesto, dasi leži na skrajnem zapadu, prvo pokazalo histeričen strah pred invazijo. Zadnje sredo je mestni odbor sprejel zakon, po katerem dobi župan Carroll nekakšno diktatorsko oblast v slučaju obrambne potrebe. Tako mu je podeljena pravica, da mešane lahko pozove na obrambno službo, in sicer vse moške od 18. leta višje, kadarkoli bi bilo to po njegovem mnenju potrebno v svrhu večje ali pa v slučaju narodne obrambe. Enako ima tudi pravico, proglašati ponočne zaletnitve, in se je v resnici ena že odredila, namreč za noč 7. marca. Tako bo postalo Seattle prvo večje mesto v Zed. državah, v katerem bo ponočno zatamnitev odredjena.

RUSIJA MORA IMETI
KAJ VAŽNEGA

Moskva, Rusija. — Sovjetska vlada mora pričakovati važne dogodke, ko je sklicala k zborovanju vrhovni sovjet, kakor se imenuje ruski parlament. Zborovanje se odpravi 25. februarja. Ta parlament se navadno sestane ob prilikah, ako je treba kaj izrednega odločiti.

BIVŠEGA GOVERNERJA
UGRABILA SMRT

Mount Vernon, Ill. — Zadnji torek zvečer je preminul tukaj na svojem domu 77 letni L. L. Emmerson, ki je bil illinoiški guverner v letih 1929 do 1933. Postal je žrtev srčnega napada, ki ga je zadela v septembru, od katerega ni več popolnoma okreval. V letu 1937 je s svojo ženo praznoval 50 letnico poroke; poleg nje zapuščala še dve hčeri.

V Angliji se izenačuje
je ljudska prehrana

London, Anglija. — Čim dalje bo trajala vojna, tem večji izgledi se kažejo, da se bo življenje angleškega prebivalstva v vsakem oziru izenajčilo. Ne samo, da je vojna nevarnost postavila na enako višino vse sloje, kajti bomba ne izbira med plemenitštem in preprostim, in da vedno bolj odpravlja razliko med bogatštem in revežem, marveč izenajčuje se tudi zunanji način življenja med vsemi.

V prvi vrsti bo prehrana prebivalstva urejena kmalu tako, da bodo imeli takorekoč po celi deželi skoraj enake obede. Ne samo, da veljajo karte za živila za vse enako — izvzemši morebiti kakega tajnega grafteda — marveč se nameravajo direktno uvesti skupne ljudske kuhinje, kjer bodo dobivale svojo hrano po cele sosesčine. V resnici so se že izvršili prvi poskusi v tem

Ameriške ladje bodo
morale zamašiti vrzel

Angleški minister povdarjal, da je hitrost produkcije ladij v Ameriki velevažen faktor pri poteku sedanje vojne. — Z gotovostjo se pričakujejo ladje iz Zed. držav.

KRIŽEM SVETA

— Berlin, Nemčija. — Po novi trgovski pogodbi, o kateri se je objavilo v torek, se bo med Nemčijo in Turčijo izvršila svojevrstna izmenjevalna trgovina: Nemčija bo dobila 17.640 ton lešnikov, za katere bo dala Turčiji lokomotive.

— Sofija, Bolgarija. — Nenadoma je zadnji torek resigniral iz vlade poljedelski minister Bagrianov. Ta mož je bil znan kot prijatelj Nemčije in se zato vidi v njegovem odstopu znamenje, da se utegnejo Nemčiji staviti ovire pri morebitnem poizkusu invazije.

— Atene, Grčija. — Tekom zadnjega torka ni bilo v Albaniji nikakih pomembnejših spopadov, in sicer zaradi močnega deževja in megle. Pač pa je bil tembolj živahen artilerijski ogenj.

LOKOMOTIVA EKSPLODIRALA
NA CESTI

Denver, Colo. — Nenavada nesreča se je pripetila zadnji torek na jugozapadnem delu tega mesta. Neka velika železniška lokomotiva je nenadno eksplodirala ravno, ko je vozila preko nekega cestnega križišča. Kotel je vrglo celih 60 čevljev daleč po zraku. Poškodovanih je bilo 25 oseb, vendar k sreči nobena ne resno.

"ŠIRITE AMER. SLOVENCIA"

Detroit, Mich. — Kot se je izvedelo zadnji torek, je Henry Ford obvestil vojni departament, da je pripravljen izdelovati v svojih tovarnah popolne bombne aeroplanne in ne samo njih posameznih delov. Za izdelovanje sestavnih delov se med njim in vlado že vodijo pogajanja. Pred več meseci se je Ford izrazil, da bi lahko v svojih tovarnah izdelal po 1000 aeroplanov na dan po sistemu masne produkcije; družbini uradniki pa so zdaj dostavili, da bi to veljalo za zasledovalne aeroplanne, in da bi bilo z bombniki bolj težavno.

ANGLIJA NI NAŠA OBRAMBA,
PRAVI POSLANEC

Washington, D. C. — Pogosto povdarjanje v kongresu in v splošni javnosti, da je Anglija prva obrambna črta Amerike in, da ji moramo zato dati na razpolago vse svoje oborožene sile, se je ponovilo v poslanski zbornici zadnji torek, ko je bil v splošni debati predlog za pomoč Angliji. Na to trditve je poslanec Robison iz Ky. odgovoril: "Velika Britanija ni bila naša prva obrambna linija v 1776, v 1812, niti ne v 1861. Nasprotno, samo enkrat smo bili skupaj z njo, namreč v 1917 in 1918, ko smo morali z našimi močmi in našimi ladjami iti reševati britanski imperij."

Druga uvedba, ki bo najbrž prišla kmalu v veljavo, pa bo, da se bo pekel enak kruh za vse prebivalstvo. V tem kruhu bo 85 odstotkov pšenice in oblasti povdarjajo, da bo ta kruh bolj zdrav kakor pa popolnoma pšenični.

Deluje se tudi na to, da se uvedejo v čim največji meri konservirana živila, češ, da se zelo pripravna v slučajih zračnih napadov, ker ni skoraj nobenega dela z njimi.

London, Anglija. — Anglija je skoraj prepričana, da jo bodo Zed. države zalagale v bodočnosti ne samo z raznim vojnim materialom, marveč tudi z ladjami, in sicer v takem obsegu, da bodo domala zamašile vso vrzel, ki je nastala v njenem brodogradništvu vsled potopitev.

To prepričanje je izrazil v nekem govoru zadnji torek minister za plovbo, R. H. Cross, povdarjajoč, da je Anglija upravičena k temu upanju, ko so vendar Zed. države prevzele vlogo "orožarne demokracije." Takoj pa je pripomnil, da s tem, ako bi ta pomoč iz Amerike ne prišla, še ni rečeno, da bi bila Anglija nezmožna, vztrajati v dolgi vojni; le vojni bi se s tem podaljšala, je dejal.

Zato je, kakor je povdaril, dosti lažje gledati poteka vojne od tega, kako bo Amerika pospešila hitrost svoje produkcije. In v tem oziru so izgledi zelo zadovoljivi, je dejal, češ, da se nadaljuje tamkaj gradnja ladij v ugodnem tempu.

FORD NAMENJEN, IZDELovati
BOMBNIKE

Detroit, Mich. — Kot se je izvedelo zadnji torek, je Henry Ford obvestil vojni departament, da je pripravljen izdelovati v svojih tovarnah popolne bombne aeroplanne in ne samo njih posameznih delov. Za izdelovanje sestavnih delov se med njim in vlado že vodijo pogajanja. Pred več meseci se je Ford izrazil, da bi lahko v svojih tovarnah izdelal po 1000 aeroplanov na dan po sistemu masne produkcije; družbini uradniki pa so zdaj dostavili, da bi to veljalo za zasledovalne aeroplanne, in da bi bilo z bombniki bolj težavno.

ANGLIJA NI NAŠA OBRAMBA,
PRAVI POSLANEC

Washington, D. C. — Pogosto povdarjanje v kongresu in v splošni javnosti, da je Anglija prva obrambna črta Amerike in, da ji moramo zato dati na razpolago vse svoje oborožene sile, se je ponovilo v poslanski zbornici zadnji torek, ko je bil v splošni debati predlog za pomoč Angliji. Na to trditve je poslanec Robison iz Ky. odgovoril: "Velika Britanija ni bila naša prva obrambna linija v 1776, v 1812, niti ne v 1861. Nasprotno, samo enkrat smo bili skupaj z njo, namreč v 1917 in 1918, ko smo morali z našimi močmi in našimi ladjami iti reševati britanski imperij."

Najnovejša vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec!"

Iz Jugoslavije

Neprijetna dogodivščina premožnega starca, ki se je predal v oskrbo obdarovancu. — Mlad brezposelnik, ki si je izbral skalno votlino za stanovanje. — Smrtna kosa in drugo iz stare domovine.

Dobrota je največkrat sirota

Slovenske Konjice, koncem nov. 1940. — Na Vrholjah pri Slovenskih Konjicah, občina Prihova, se je pred nedavnim zgodil primer lakomnosti in požrešnosti, ki mu menda še ni bilo para in močje tudi ne bo.

Dobri dve leti je že od tega, ko je na Vrholjah št. 32 prodal za dober denar svoje posestvo Vrečko Franc iz inozemstva došlemu K. I. poročniku, že staremu in osivilemu. Ker pa je kupec brez črtok, ga je začel njegov mlajši bratranec iz Vinarja, manjši kmet z večjo družino, nagovarjati, naj mu da posestvo, ki ga itak ne bo imel komu po smrti prepušiti, zapisati kot dediščino. Ponudil se mu je za pomočnika pri obdelovanju posestva, poleg tega pa bi ga oskrboval do smrti. K. I. in njegova, tudi že stara žena, sta ponudbo sprejela in je bila napravljena pri notarju pogodba, po kateri dobe Pučnikovi po njegovi smrti kmetijo v last.

Nekaj časa so se razumeli, vendar pa si je Pučnik posestvo že kar sedaj lastil. Hodil je okrog voglov kot pravi gospodar ter ukazoval. Na pogodbo se ni prav nič več oziral. Sel je celo tako daleč, da si je pridrle in vse druge dobrine s kmetije kar prisvajal, kakor da bi bile z njegove zemlje. Jeseni je začel sam "pospravljati" na začudenje starega lastnika in kar je bilo še v večje čudo — odpeljal pridelek kar domov v Vinarje. Med drugim mu je odpeljal pšenico, vino, potem pa še drugo in s tem polnil domačo kaščo, dočim je starec z ženo trpel veliko pomanjkanje. Saj že štiri mesece ni jedel zabeljene jedi.

Zaradi tako nasilnega ravnanja se je prizadeti pritožil oblasti, ki bo storila primerne ukrepe, da nagradi "oskrbnika" za njegovo "plemenito" delo. Obenem pa bo poskrbel za razveljavljanje pogodbe, ki jo je Pučnik na tako nelep način izkoristil.

Onemogel brezdomec

Maribor, 1. dec. 1940. — Sročil je prišel k policijskemu stražniku na Ruški cesti delavec Jakob Selinšek ter mu je javil, da je opazil, da se nahaja neki mož v skalnati votlini tik nad Dravo pod Ruško cesto, ki je očitno že čisto onemogel ter še samo tiho stoka. Stražnik se je spustil po strmini navzdol ter je našel v označeni votlini na obrežju res onemoglega mlajšega možkega, ki ni mogel več zaradi celabelosti stati na nogah. Stražnik je potem poklical reševalce, ki so nesrečnega spravili na cesto ter ga nato zapeljali v bolnišnico. Usoda tega

reveža je res tragična. Je to 26 letni brezposelni Franc Tarkuš iz Vrhovdola pri Limbušu. Je že dolgo brez dela in že nekaj dni ni zavžil ničesar. Zatekel se je v Maribor, kjer ni moge dobiti niti strehe ter se je potem zavlekel v omenjeno skalno votlino, kjer je obležal. V bolnišnici so ugotovili tudi, da ima celo telo pokrito s tvorbi ter so ga obdržali na zdravljenju, da si malo opomore.

Težka nesreča

Jože Hafner v Železnikih, na Gorenjskem, je peljal s svojimi konjiček pesek v trugi. Ne ve se kako je prišlo do nesreče, truga se je kar naenkrat prevrnila na ubogega Jožeta in to naravnost na glavo, tako, da je nesrečnik dobil hude poškodbe na glavi in so ga morali z rešilnim vozom pripeljati v ljubljansko bolnico.

Smrtna kosa

V Kranju je umrla Franja Rovšek, rojena Blaj, stara 57 let. — V Ljubljani je umrl arhitekt Ivan Mathian, tovarnar. V bivši Avstriji je postal dvorni dobavitelj in cesarski svetnik, tedanji papež ga je pa tudi imenoval za svojega komornika in ga odlikoval z redom sv. Silvestra. — V Skalari pri Velenju je umrl Ivan Špeh, dolgoletni član načelstva Hranilnice in posojilnice.

Kokoš izključevala otroku oko

V Križevcih pri Ljutomeru je že pred meseci kokoš s kljunom izključevala oko neki sedemletni deklici. Zdravniki so izključevalo oko nadomestili s steklenim. Pozneje se je pa v očesni votlini razvil rak, ki se je razširil do možgan in deklica je pred kratkim umrla.

Širite in priporočajte list
"Amerikanski Slovenec!"

NAŠA PREDSTRAŽA

Tisk je za vsako stranko, za vsako skupino glavni glasnik in nekaka predstraža, ki se prvi oglašuje v vsaki važni zadevi, daje informacije, svetuje ali svari v vsaki zadevi. Ko sedemo zvečer po delu, vzamemo v roke časopis, da vidimo kaj se godi po svetu, zraven pa veravamo nasvete ali ugovore, ki jih daje časopis.

Katoliški časnik je za katoličane glavni informator in svetovalec. Ta pazi in čuva kaj nasprotni svet dela in kuje proti katoličanom. Katoliški tisk je najvažnejša predstraža za vse katoličane. Ta predstraža je naša, zato zasluži vse podpore! Podpirajmo svoj katoliški tisk!

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevoj po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Dr. Korošec na poslednji poti

Včeraj smo objavili, kako je Slovenija zaplakala ob nepričakovani nenadni smrti svojega narodnega voditelja Dr. Antona Korošca. Danes naj objavimo še poročilo o njegovem veličastnem pogrebu. Ljubljanski listi poročajo, da se je udeležilo pogreba nad 40.000 ljudi, kljub hudemu mrazu, ki je vladal tisti dan. Ob njegovem odprtem grobu se je poslovilo od pokojnika cela vrsta ministrov in drugih predstavnikov oblasti, raznih organizacij, ustanov, itd. Vseh govorov kajpada ne moremo ponatisniti, ker nam manjka prostora. Objavili pa bomo v naslednjih vrsticah krasni poslovljni govor prevz. g. ljubljanskega knezoškofa Dr. Gregorja Rožmana, ki se je od pokojnika v ljubljanski stolnici tako-le poslovil:

“S cerkvenimi obredi se poslavljamo od zemskih ostankov Dr. Antona Korošca, z molitvijo in sveto daritvijo se spominjamo njegove duše, da jo Gospod Bog sprejme v večno življenje.

V globoki hvaležnosti se sleherni Slovenec in Jugoslovanc klanja spominu moža, ki je vse svoje sposobnosti, vse moči, vsa sredstva posvetil svojemu narodu, da ga pelje na pot, ki vodi v svobodo, blagostanje in lepo bodočnost.

Dvajset let star se je odločil za duhovski poklic. V cvetu živahne in zdrave mladosti je nadarjeni abiturient žrtvoval naravno težnjo po družini in potomstvu in se ves brez pridržka postavil v službo svojega malega, s trdo odločitvijo ljubljenskega naroda. Prepričan je bil, da bi mogel v duhovskem stanu najboljšo služiti Bogu in svojemu narodu, ko ga ne bo oviral noben ozir na družinske obveznosti. Svoboda in vnanje neodvisen, vedno za vsako osebo žrtev pripravljen je kot duhovnik mogel stati ob svojem narodu v vsaki uri.

Temeljito je študiral bogoslovne vede. Poleg običajnega bogoslovnega kursa v domačem učilišču, je nadaljeval teološko naobrazbo še na univerzi ter si pridobil doktorat v bogoslovju. Zdelo se je, da se mu odpira pot k znanstvenemu delovanju. A božja Previdnost ga je namenila za drugo polje — na težavno politično polje ga je usmerila. Mladega kaplana je dobri Bog izbral, da je nam Slovenecem dal voditelja v usodni zgodovinski uri, ki nas je kakor Mozes pripeljal v svobodno narodno državo, da je dal nastajajoči Jugoslaviji kovača, ki ji pomaga utrditi jeklen temelj.

Najodličnejši njegovi sodelavci so te dni v govorih in člankih orisali dr. Koroščevo veličino in njegovo velikansko življenjsko delo. Iz vsega, kar je delal in žrtvoval, se vidi, da ga je tudi v politiki vodil oni svečeniški duh osebe, ne odpušča in požrtvovalnosti, kateremu se je v najlepši mladosti posvetil. Dr. Anton Korošec je tudi kot politični voditelj in kot državnik, ostal v svojem najglobljem bistvu duhovnik, t. j. mož, ki se žrtvuje za druge, sebe pa pozablja in zapostavlja.

Kakor pravi duhovnik vidi in išče le duše in njihovo srečo in je pripravljen za nje se žrtvovati, lastno življenje — tako je delal dr. Anton Korošec.

Ker je bil poln svečeniškega duha, so ostale njegove roke čiste, dajale so, da, razsipale, jemati niso znale, niso hotele.

Živel in umrl je brez premoženja — in bi vendar brez vsakršne kršitve pisanih zakonov na svojih položajih mogel imeti bogastvo. Njegove roke so delile, trosile vse, kar je imel in zaslužil. V knjigi življenja, ki se v nebesih vodi, so zapisane vse vsote, ki jih je njegova radodarna roka delila, delila nešteti in do mladega stremeečega znanstvenika, do bolehnih sirot in do skrite redovnice, ki v vsakdanjih tihih žrtvah in molitvah božji blagoslov kliče na delo onih, ki v težkih časih vodijo usoda naroda.

Iz nešteti hvaležnih src se dviga danes prošnja k Bogu, naj mu “milostno povrne z večnim življenjem”. Na dr. A. Korošca smemo po vsej pravici obrniti besede psalmista: “On trosi in daje ubogim; njegova pravica ostane vekomaj” (ps 111, 9).

Iz istega svečeniškega duha je izhajalo vse njegovo narodno, politično, državniško delovanje: žrtvovati se iskati pota in načina, kako narod privedi k svobodi in sreči, kako državo utrditi v skupnosti vseh upravičenih interesov, v redu na znotraj in moči na zunan; zvesto in dosledno skrbeti za narod in državo, bodisi na vodilnih in odgovornih mestih, bodisi v neiskanem in nezaželenem mirovanju. — Kloniti ni znal, obupavati ni mogel nikdar, ker je veroval in upal v pravičnega Boga in križanega Odrdešnika, kateremu se je od svoje mladosti posvetil.

Zato je bilo prav in je simbolično dejanje, da so mrtvega predsednika senata in prosvetnega ministra odeli v mašniško obleko in ga kot duhovnika položimo k zadnjemu počitku, saj ima prav v duhovništvu korenine njegova veličina, katero mu brez zavisti priznava vsak, tako njegov pristaš kakor njegov politični nasprotnik.

O njem v polni meri veljajo besede pobožnega Siraha, ki je dejal o vodnikih svojega ljudstva: “Njih srce ni bilo spačeno, in se niso bili od Gospoda obrnili; njih spomin bodi tedaj blagoslovljen ... in njih ime naj ostane vekomaj” (Sir. 46, 13—15).

Ostane nam še poslednja prošnja: Gospod, Ti si dejal: “Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili” — “Ti veš, koliko je naš voditelj in veliki sin naše domovine storil dobrega posameznim in vsemu narodu — sprejmi to, kakor da je Tebi samemu storil in po svoji božji obljubi povabi njegovo dušo: “Pridi, prejmi kraljestvo, ki ti je pripravljeno od začetka sveta.”

Gospod, usliši nas in stori to. Amen.”

NAROČNIKOM IN PRIJATELJEM “AM. SLOVENC” NA ZNANJE!

Chicago, Ill.

Kakor je bilo slovenski javnosti v tem listu že poročano, vršila se bo na Tiho nedeljo dne 30. marca 1941 slovenska proslava petdesetletnice ali zlatega jubileja “Amerikanskega Slovenca” v Chicagu pri sv. Stefanu. Ob 11:30 dopoldne se bo služila slovenska sv. maša, za žive in mrtve naročnike in podpornike “A. S.” pri kateri bo imel slavnostno pridigo o tisku in o delovanju jubilaranta “A. S.” naš odlični pionir veleč. g. dekan Matija Šavs, iz Shakopee, Minn. Po slovesnosti v cerkvi bo v šolski dvorani sv. Stefan slavnosten banket, katerega se bo udeležilo več raznih odličnih gostov, kot generalni konzul Jugoslavije Dr. Pero Cabrič, razni ameriški gostje, ter več znanjnih in domačih pred. gospospovod duhovnikov, razni drugi odlični gostje iz drugih naselbin. Bo to res nekaj spominjski sestanek v počast onim našim slovenskim pionirjem, ki so pred petdesetimi leti Slovencem v Ameriki ustanovili kanski Slovenec”. Navzoči kanski Slovenec”. Navzoči bodo nekateri pionirji, ki so prejeli prvo številko “A. S.” in bodo navzočim osebno povedali na sestanku, kako so se počutili, ko so pred petdesetimi leti prejeli prvo številko “A. S.”

Take slavnosti med nami še ni bilo, kakor bo ta. Iz prijateljev in prijateljic “A. S.” se je sestavil poseben odbor, ki bo poskrbel, da bo na tem sestanku vsak, ki bo navzoč primerno in zadovoljno postrežen. Podrobnosti in natančen program bo objavljen zadnje tedne pred slavnostjo. Danes opozarjamo rojake v Chicagu in v vseh bližnjih naselbinah le v toliko, da se bodo lahko že vnaprej pripravili glede udeležbe za ta dan.

Vse, ki se bodo odločili, da se banketa udeležijo se uljudno prosimo, da si preskrbe vstopnice najkasneje do 14. marca 1941. Iz podanih razlogov mora pripravljajni odbor čimprej dognati, koliko udeležencev bo na slavnostnem banketu. To je nujno, če hočemo, da bo pripravljajni odbor v stanu pripraviti zadostno in zadovoljno postrežbo za vse one, ki se bodo banketa udeležili. Iz tega razloga je sklenil pripravljajni odbor, da bo te dni obiskal vse naročnike in prijatelje lista v to svrhu. Vstopnina na banket bo \$1.00. Glede udeležbe naj vsak sam odloči, ali se bo udeležil, ali ne bo. Nikogar se ne sili. Pripravljajni odbor le uljudno prosi in vabi one, ki morejo in ki jih zanima sestanek pionirjev in prijateljev, ki se bodo zbrali ob blizu in daleč na Tiho nedeljo na proslavi petdesetletnice prvega in najstarejšega slovenskega časnika v Ameriki. K udeležbi je vsak in vsi so iskreno povabljeni. Po banketu bodo v dvorani zanimivi govori naših slovenskih pionirjev iz raznih delov Amerike. Ze samo to bo za vsakega veliko vredno. Tisti, katere bo pripravljajni odbor obiskal v vstopnicami se naj odločijo glede udeležbe, ker pripravljajni odbor želi čimprej dognati število udeležencev, da mu bo mogoče pravočasno zadostno in zadovoljivo poskrbeti za zadostno postrežbo na banketu. Po 14. marcu se vstopnice ne bodo več prodajale. Da bo mogoče pripravljajni odboru zadevo zadovoljivo rešiti, prosimo vse naročnike, ki jih bodo odborniki (ce) obiskali, da jih naj uljudno sprejmejo in jim naj sporoče svojo odločitev glede udeležbe, da bo odboru mogoče iti s pripravami točno naprej. To naj služi v informacijo vsem, da ne potem kdo rekel, nisem vedel, nihče mi ni povedal, kako je glede vstopnic, zdaj sem pa prepozno.

Za prijaznost in vsako sodelovanje od strani naročnikov in prijateljev “A. S.” se vsem že vnaprej najuljudneje zahvaljuje,

Pripravljajni odbor za proslavo petdesetletnice “A. S.”

NOVICE IZPOD ZVONA SV. JOŽEFA V JOLIETU Joliet, Ill.

Naša župnija sv. Jožefa je obdržala svojo letno sejo v nedeljo, dne 2. februarja, za katero je župni urad pripravil svoje letno podrobno poročilo vsega darovanja za cerkev, istotako izdatke bolj na kratko, za preteklo leto 1940. Poročilo je tiskano v obliki brošure, sestojee iz 48 strani kjer se čita, koliko je vsaka izmed več tisoč oseb darovala skozi leto bodisi za nedeljsko, mesečno, velikonočno ali božično kolekto, pa tudi koliko je kdo prispeval za farni karneval in razne druge cerkvene svrhe. Vsekakor je to veliko delo, katero so zbirali skozi vse leto pod vzornim vodstvom župnika in njegovih pomočnikov.

Skupnih dohodkov je bilo \$37,379.85, izdatkov pa \$39,855.22. Da so bili izdatki višji kot prejemi je povzročilo to, ker se je izdalo za farni park \$7,748.56, prejšnje leto pa \$7,748.56, kar znaša za obe leti za park skupaj \$16,483.65, kar so sicer velike številke, toda majhna svota, ako se pomisli koliko bi farni park stal, če bi se delo podrobno prečenilo in izvršilo po kontraktiranih. Zdaj je park že menda dogotavljen in je pravi ponos za župnijo in celo slovensko naselbino. Imá vsa potrebna poslopja za vse prireditve. Baseball park je eden najlepših v osredju Amerike in je razsvetljen, da igrajo ponoči, kar samo stane ogromno vsoto. Dobri farani, ki so mnogi rokodelci in podjetniki, so darovali svoje delo in tudi veliko stavbenega materiala. Lepo število mož je parku skozi leto 1940 velikodušno poklonilo tekom prostega časa več tisoč ur svojega dela, kar je posebno pohvale vredno, ker je to pripomoglo, da se je tako veliko podjetje postavilo za tako majhno vsoto.

Dalje se čita med poročilom, da je bilo med letom v župniji 63 porok, 40 pogrebov, 80 krstov, 77 prvoobhajancev, 57,666 obhajil, a šolo sv. Jožefa pohaja 480 učencev in graduantov je bilo 72.

Ob tej priliki se lahko omeni tudi, da se je pred par tedni pričelo čiščenje notranjščin naše cerkve, kar bo mojestvo delo ko bo isto dovršeno čez par mesecev, kakor kaže že začetek.

Pri zveznem podjetju za postavljanje velikanskih tovarn

za municijo v bližnjem Ellwoodu, kjer je že zaposlenih več tisoč delavcev, ne gre vse tako gladko kot so nekateri pričakovali. Zadnji teden so kontraktirji odslovili več sto delavcev. Nekateri namreč mislijo, da je WPA-delo, pa se motijo. Iz tega razloga je unijsko vodstvo sklicalo tozadevni protestni shod, ki se bo vršil v neki jolietiski dvorani.

Iz stare domovine so prišla poročila, ki bodo zanimala mnoge našince, kakor sledi:

V Ljubljani je umrl v starosti 53 let, magistratni svetnik dr. Riko Fuks, rojen v Metliki. Bil je med Slovenci splošno znana osebnost. Vsi naši fantje in možje 17. regimenta Jančev, ki so garnizirali v Ptuju, in Judenburgu, se ga gotovo spominjo, kjer je kot rezervni nadporočnik rešil marsikatero kransklega Janeza ne samo pred “špangami” ali pa še pred kaj huštem. Njegov brat Karel, prvovrstni telovadec se nahaja kot telovadnji učitelj nekje v Ameriki.

Na Krupi, fara Semič je umrl mlinar Ivan Hlupar, star 77 let. Bil je več let v Ameriki. Pokopan je bil na pokopališče pri sv. Duhu.

Ga. Ivanka Ogulin, posebno znana med rojaki v Jolietu, Ill. kjer je bivala dolgo vrsto let je pustila sezidati na pokopališču pri sv. Duhu pod Semičem jako lepo kapelico, ki je čkraz temu zapuščenemu pokopališču, ki ga pa mislijo v kratkem razširiti. Ima grobnico za dve osebi. Osnutek kapelice in grobnice je napravil izženir iz Ljubljane, gospod Perko. Truplo njenega soproga Janka Ogulina ki je že ležalo poldrugo leto v grobu je bilo v pričujočnosti komisije iz Črnomlja in Novega mesta izkopano in položeno v grobnico. Izvršeni so morali biti do plicice vsi higijenski predpisi tako da stane cela pietetna stvar okroglih 70.000 din.

Belokranjska mesta in vasi so dobila pred nedavnim električno razsvetlavo. Najprej so jo napeljali ob železniških postajah, kot so: Metlika, Dobruvce, Gradac, Črnomelj in Semič. Potem jo napeljujejo od postaj po sosednih vaseh, kar bo pomenilo največji korak napredka izza otvoritve železniške proge iz Novega mesta do Karlovca pred 25 leti.

V Ameriko prihajajo pisma iz starega kraja trikat bolj počasnó kot so pred vojsko. Pišejo, da je tam zavlada silna draginja kot nikdar prej, ker gre vse v Nemčijo in Italijo. Po trgovinah dobiš potreščine le na karte. Davki se jako višajo, a če takoj ne plačaš pa ti zarubijo vse kar najdejo pri hiši ali v hlevu. Dinar ni zdaj nič več vreden kot je bil prej krajcar. Težko življenje!

K sklepu tega dopisa pozdravljam vse rojake in rojakinje širom naše velike Ljudovlade, želeč, da bi nam vsem nastopilo in tekoče leto doprineslo mnogo sreče, dobrega zdravlja, zadovoljstva, a najsvet pa božjega blagoslova. Listu “Am. Slovencu,” ki je predkrtalkim nastopil svoj zlati jubilej ali 50 letnico svojega neumornega trudapolnega

Dogodki med Slovenci po Ameriki

Naznanilo članom dr. Najsv. Imena v Barbertonu

Barberton, O. — Člani društva Najsv. Imena bodo imeli v nedeljo 9. februarja skupno sv. obhajilo pri prvi sv. maši. Isto nedeljo zvečer ob 7 uri in 15 minut bo pa slovesen sprejem novih članov v gori omejeno društvo. Glavni govornik bodo vlč. Rt. Rev. J. J. Oman iz Clevelanda, Ohio. — Može in fantje ste prijazno vabljeni, da pristopite v društvo Najsv. Imena. — Pridite!

Jubilej poroke

Cleveland, O. — Tukaj sta preteklo nedeljo slavila 15 letnico zakona Mr. in Mrs. Louis in Ana Supan. — Mrs. Supan je hči Jančarjeve družine. — Prijatelji jima iskreno častitajo!

Važno za So. Chicago!

So. Chicago, Ill. — Naznanja se članom dr. Najsv. Imena, da je v nedeljo 9. februarja mesečno skupno sv. obhajilo. Prošeni ste vsi, da se udeležite, kakor da po cerkvenem pravilu pridete v dvorano na zajutrek in na važno sejo, na kateri se bo volil odbor za letošnje leto, ker se na zadnji mesečni seji ni moglo zgoditi, to pa zaradi tega, ker je bilo drugega preveč na seji. — Člani, pridite vsi!

Smrt rojaka na farmah

Willard, Wis. — Tukaj je po daljši bolezni umrl rojak John Stancar. — R. I. P.!

delovanja po svojem gestu za Boga in narod, pa voščim, da bi se še bolj razširil in obiskoval vsako slovensko hišo po vesoljni Ameriki, kjer bi ga ne smela nobena zavedna slovenska družina pogrešati ob tako nizki naročnini.

Naročnik

MRS. BLAI SE OGLAŠA Chicago, Ill.

Dasi imenujemo zimsko dobo kot dolgočasno, počasno dobo, vseeno, Božični prazniki, ki se do dela prenehajo s Svečnico, doba teh praznikov je minila, kot bi trenil. Ko sem se vrnila iz Clevelanda tisti teden pred Božičem, bila sem kar zelo prehlajena, delo, ki ga je polno ob praznikih, je kar obstalo, in tako tudi je bilo pisanje odloženo. Od mnogih Slovencev širom Amerike sem dobila Božična voščila in darila, voščil je bilo čez tri sto, sama sem le nekaj čez sto kartic oddala, torej pomenja, da vsem tem drugim sem še dolžna zahvale, kar naj tu velja, da se vsem in vsakemu posebej iskreno zahvaljujem jaz in naša družina za izražena voščila. Celo iz Jugoslavije iz Sušaka sem dobila pozdrave in zahvalo za članke od neznane rojaka, Franc Pozniča, ki je brat Mr. J. Pozniča, moža naše sedanje dobre Clevelandске zastopnice, Mrs. (Dalje na 3. str.)

OPAZUJOČE OKO (136) (Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

DODGING THROUGH THE JUNGLE, LITTLE KEYDO KEPT PACE WITH THE HUNTERS. SOMEHOW HE MUST HELP TARZAN.

THERE WAS A RAVINE AHEAD, HE MIGHT HURL DOWN STONES, TERRORIZE THE PIRATES AND GIVE TARZAN A CHANCE TO ESCAPE.

KEYDO TOOK A SHORT CUT, RACING ACROSS AN OPEN PLAIN, BUT AS HE NEARED A FOREST ON THE OTHER SIDE...

A SMALL ELEPHANT WATCHED HIM THROUGH ANGRY EYES.

Keydo, ki se je skrbno umikal, da bi ga ne opazili, je imel svoje oči skrbno uprte v roparske lovce. Na nekak način že mora pomagati Tarzanu.

Pred njim je bila soteska. Mogoče se mu posreči valiti kamenje na roparje, jih s tem prestrašiti in s tem dati Tarzanu priliko za pobeg.

Zato je Keydo stekel po bližnji čez nezaraščeno ravnicu, toda ko se je bližal gozdu na drugi strani...

... ga je opazoval majhen slon s prav jezinitimi pogledi!

"Ljubezen, ki ubija"

— ROMAN —

P. Bourget:

Glava mi je bila vsa motna in znešena. Končno nisem o vsem nič več dvomil. Stvari, ki bi bile lahko kvečjemu zelo šibek dokaz, so se mi zdele nadvse važne. Bil je zadnji čas, da sem odgovoril na vse to z dejanji. Saj bi tudi koristilo mojemu iskanju, če bi me to svidenje z očimom pripeljalo do tega, da bi nadaljeval tako naprej. Vedel sem dobro, če se to ne zgodi, bom padel v tisto nemirno duševno stanje, ki sem ga tako dobro poznal in ki mi je jemalo sposobnost za vsako hladnokrvno dejanje.

Odločil sem se torej, da zapustim tetin dom v Compiegneu. Hotel sem se vrniti v Pariz, da bi videl očima. Po prvem vtisu, ki ga bo naredila nanj moja navzočnost, ki je ni pričakoval, bom skledal, koliko podlage imajo moje sumnje.

Govoril sem si takole: če je bil oči kaj zapleten v umor mojega očeta, se je moral bati, da ne bi teta morda česar uganih. Tetino vedenje je bilo vlnudno samo na zunaj in na videz. Termond jo je sam zase zelo sovražil, ona pa je tudi komaj čakala, da mu je izginila izpred oči. Če je bil česa kriv, ali mu ni moralo priti na misel, da mi je starka na smrtni postelji zaupala vse, kar je mislila o njem?

Ta moj obisk bo prišel tako nenadno, da se ne bo mogel pripraviti nanj, kakor se je lahko pripravil prej, ko je vedno vedel, kdaj bom prišel.

Jaz bi ničesar ne izgubil, če bi to poizkusil. Kvečjemu sem tvegati, da mi bodo dvomi ostali. Zelo verjetno pa je bilo, da se mi bo vse na mah razjasnilo.

Vrnil sem se torej v Pariz, ne da bi komu kaj sporočil. Še slugo in vratarja nisem nič obvestil. Takoj, ko sem prišel domov, sem se napotil do ulice, kjer sta stanovala mati in oči.

Še zdaj se te poti natanko spominjam, kakor da je vse živo pred menoj. Ob dveh popoldne sem se ustavil pred vrati. To je bil trenutek, ko sem bil prepričan, da bom dobil gospoda Termonda doma. Ponavadi je po kosilu do treh ostal v salonu in kadil. Potem sta mati in on odhajala na razne obiske in sta se vračala domov okrog sedmih zvečer.

Prišel sem peš. Čimbolj sem se bližal cilju, tembolj so se mi moje misli zdele neresnične in nespametne. Pogum mi je začel upadati in obupaval sem, da bi utegnil uspeti.

Pozvonil sem. Čez pol minute, ki se mi je zdela dolga kakor večnost, so se vrata odprla. Zagledal sem stare, dobro znane prostore.

Vratar, ki me je pozdravil, ni bil več tisti, kakor včasih, ki sem se ga tako bal, dokler sem bil majhen. Sluga, ki mi je odprl vrata, je bil pa še stari.

Na vprašanje mi je odgovoril, da je mati doma in gospod Termond tudi. Pri njima je njuna prijateljica, neka gospa Bernardova.

To je bila znana ženska, ki pa ni bila na posebno dobrem glasu. Zazdela se mi je, da danes ne bom mogel izpolniti svoje naloge. Namesto da bi dosegel, kar sem se namenil, se bom pogovarjal o modnih stvarih: o klobukih in kar je še podobnih reči.

Sluga me je peljal v salon, ki sem ga tako dobro poznal. Tam je stal tisti turški divan in je bilo polno zelenja. Pohištvo je bilo vse zvito in načičkano, po tleh so ležale preproge v nežnih barvah. Tam, kjer je nekda stala očetova slika, je bila zdaj omara polna knjig. S stropa je visel velik japonski senčnik.

Na prvi pogled sem zagledal mater, ki se je zibala v ameriskem naslonjaču in brskala z grebljo žerjavico v kaminu. Gospa Bernardova je držala v eni roki muf, z drugo pa je mahala med govorjenjem. Gospod Termond je oblečen v suknjo stal s hrbotom proti peči. Eno nogo je skrčil, kakor da bi si rad ogrel podplat na čevlju. Kadil je cigaro.

Ko sem vstopil, je mati nalahno zavpila v veselem presenečenju. Takoj je vstala, da me sprejme. Gospa Bernardova se je brž nakremžila, kakor da mi hoče izraziti sožalje nad nesrečo, ki me je zadela.

Vse te podrobnosti sem zapazil na prvi pogled. Opazil sem tudi, da se je gospod Termond nenadno zganil in da so se mu veke začele drhteti. Videl sem na njem, da je neprijetno presenečen. To je povzročila moja navzočnost.

Ali nisem bil jaz tudi presenečen in razburjen? Prisegel bi bil, da se mu je to minuto krčilo srce tako kakor meni, da ga je navdajalo nadvse neprijetno čustvo.

Kaj neki je čutil ta trenutek? Ali se je pretakalo od njega proti meni prav tako nevidno sovraštvo, ki sem ga čutil jaz do njega? Ali je to dokazovalo, da je ta človek res morilec? Saj je bil on samo moj oči, nič drugega. Oči, ki ne ljubi svojega pastorka. Saj to vendar ni tako čudno.

Objel sem mater, pozdravil gospo Bernardovo in podal očimu roko. Prav za prav mu nisem podal roke, saj so se nama samo prsti malomarno dotaknili kakor vedno. Njegovi prsti so v mojih malo zatrepetali.

Spregovorili smo nekaj besedi, kakor jih ljudje navadno govorijo pri svidenju. Oči mi je izrekel sožalje tako, kakor mi je bil že pisal.

Potem smo govorili o drugem. Jaz nisem vso uro, dokler je ostala gospa Bernardova, dosti govoril. Opazoval sem te tri ljudi, ki so sedeli poleg mene in sem primerjal njihove obraze in njihove značaje med seboj.

Kako sta bili obe ženski na zunaj in po naravi različni od očima. Termond je imel sinje, široko odprte oči, ki so vedno begale okrog, ko da se boje, da bi jih kdo ne opazoval. Posamezni čopi las so mu prezgodaj osiveli. Okrog ust so se mu vlekli grenke poteze. Polt je bila rumenkasta kakor od žolča. Ves obraz je bil temen in nemiren. Čeprav je ta človek bil istega stanu kakor ženski, ki sta govorili z njim, je bil vendar popolnoma različen od njiju. Kake strasti so že vse mešale in burile njegovo kri, kake misli so orale in se podile pod tem čelom? Bdenje je izmučilo njegove veke, da so se trudno povešale.

Ali je bila to podoba srečnega človeka, ki se ga ogibljejo nesreče?

(Dalje prih.)

JUBILEJNI Maršal ali kraljica?

Da bo letošnja jubilejna kampanja nadvse zanimiva in da bo na njo ostal med nami tudi najlepši spomin, zato je vodstvo lista določilo tudi posebne jubilejne volitve, v katerih bomo izvolili JUBILEJNEGA MARŠALA ali JUBILEJNO KRALJICO vseh naročnikov zlatega jubilara.

"AMERIKANSKEGA SLOVENCA"

Volitve bodo trajale od 1. februarja pa do 12. maja 1941.

1. Oni tekmeč ali tekmovalka, ki bo prejel(a) v času med 1. februarjem 1941 pa do 12. maja 1941 najvišje število glasov, bo izvoljen(a):

Če možki: ZA ČASTNEGA JUBILEJNEGA MARŠALA vseh naročnikov "Amer. Slovenca".

Če ženska: ZA ČASTNO JUBILANTNO KRALJICO vseh naročnikov "Amer. Slovenca".

2. Oni tekmeč, ali tekmovalka, ki bo prejel(a) v omenjenem času drugo najvišje število glasov, bo izvoljen(a):

Če možki: ZA ČASTNEGA JUBILANTNEGA PODMARŠALA, v pomoč častnemu jubilarntnemu maršalu ali jubilarntni kraljici.

Če ženska: ZA PRVO ČASTNO JUBILANTNO PRINCEZINJO v pomoč jubilarntnemu maršalu ali jubilarntni kraljici.

3. Oni tekmeč ali tekmovalka, ki bo prejel(a) v omenjenem času tretje najvišje število glasov, bo izvoljen(a):

Če možki: ZA DRUGEGA ČASTNEGA PODMARŠALA v pomoč jubilarntnemu maršalu ali jubilarntni kraljici.

Če ženska: ZA DRUGO ČASTNO JUBILANTNO PRINCEZINJO v pomoč jubilarntnemu maršalu ali jubilarntni kraljici.

POLEG ČASTNIH TITELNOV DOBIJO IZVOLJENI SE SLEDEČE NAGRADE:

Prvi glavni zmagovalček (ka) prejme častno jubilejno nagrado:

KRASNO ZMAGOSLAVNO JUBILEJNO POZLAČENO TROFEJO.

Drugi glavni zmagovalček (ka) prejme kot častno jubilejno nagrado:

LEPO ZLATO URO.

Tretji glavni zmagovalček (ka) prejme kot častno jubilejno nagrado:

KRASEN ZLAT PRSTAN.

Poleg glavnih treh zmagovalcev, bodo izvoljeni TRIJE, ki bodo prejeli za prvimi tremi najvišjimi zmagovalci najvišje število glasov za JUBILEJNE SVETOVALCE.

Oni TRIJE, ki bodo izvoljeni za JUBILEJNE SVETOVALCE, bo prejel vsan izmed njih KRASNO SPOMINSKO ZLATO JUBILEJNO MEDALJO.

Tako bo v tej kampanji šest glavnih jubilejnih zmagovalcev. Nagrade se bodo razdelile po končani kampanji in končanih volitvah.

PRAVILA ZA TE VOLITVE IN TEKMO SO:

1. Kandidat za to tekmo postane lahko vsaka oseba možki ali ženska, bodisi, da se priklasi sam(a), ali ga(jo) nominira kdo drugi. Od te pravice so izključeni samo oni, ki so vpisani v Upravi, uradništvu ali tiskarni Amer. Slovenca.

2. Pogoji za nominacijo ali priklajenje kandidatov so: (a) z priklajenjem ali z nominacijo se mora poslati najmanj enega novega naročnika za list "Amer. Slovenec" z naplačilom naročnine; (b) tako priklajen, ali po drugem nominiran popularni kandidat se objavi v listu.

POSEBNOST V LETOŠNJIH JUBILEJNIH VOLITVAH SO IMENOVALNI (NOMINACIJSKI) GLASOVI:

TO JE: da vsak, ki pošlje Upravi lista novo naročnino in nominira kandidata ima poleg tega, kolikor glasov je deležen vsak za naročnino plačan dolar, še sam takozvani imenovalni ali (nominacijski) glas, ki šte 20.000 GLASOV DO DNEVA 31. MARCA 1941. — Po tem dnevu OD 1. APRILA PA DO 12. MAJA 1941, to je do zaključka kampanje, pa imenovalni (nominacijski) glas pade za polovico v številu in šteje samo 10.000 GLASOV. To je zelo važno in naj tega določila noben ne preze.

OSTALO GLASOVANJE PA SE VRŠI PO SLEDEČEM REDU:

a) Glasovanje se vrši od 1. FEBRUARJA 1941 PA DO 12. MAJA 1941. Veljavnost in število glasov je razdeljena v DVE DOBI, kakor sledi: b) Glasovi se štejejo po Upravi "Amer. Slovenca" prejetem denarju za naročnino za list in sicer: c) V dobi od 1. febr. 1941 do 31. marca 1941 šteje vsak dolar, ki se plača na račun, poravnave ali obnove STARE NAROČNINE 1000 (tisoč) glasov. Vsak dolar, ki se plača v tej prvi dobi za NOVE NAROČNIKE, šteje 10.000 (deset tisoč) glasov. d) V drugi dobi začne 1. aprila 1941, pa do konca kampanje 12. maja 1941, se število glasov za vsakega za naročnino plačan dolar zmanjša za polovico manj od števila v prvi dobi in sicer šteje vsak dolar, ki se plača v tej drugi dobi na račun poravnave ali obnove STARE NAROČNINE 500 (pet sto) glasov. Vsak dolar, ki se plača v tej drugi dobi za NOVE NAROČNIKE, šteje 5.000 (pet tisoč) glasov.

4. Novim naročnikom se smatrajo samo taki, ki zadnjih 6 (šest) mesecev od dneva, ko prejme Uprava za nje naročnino, niso bili naročniki na list.

5. Novim naročnikom se ne smatrajo taki slučajji, n. pr. da bi se listu odpovedal mož in bi se žena naročila, ali obratno. To je, da bi se enemu list ustavil in naslovil na drugega. Dovoljeno pa je, če se želi naročiti mož zase in žena zase in da oba prejmeta vsak svoj list. Isto velja za sinove in hčere v eni in isti družini, na enem in istem naslovu.

6. Vsak, ki pošilja naročnino, mora jasno omeniti, komu naklanja svoje glasove. Pravico do volitve ima vsak, ki pošilja naročnino.

7. Glasove se objavlja v listu.

8. Za slučaj, da se pripeti pri objavah glasov kaka napaka, sprejema list le to odgovornost, da objavi pravilno popravilo.

9. Vsakdo lahko priklasi ali nominira samega sebe ali kogarkoli drugega ter nakloni svoje glasove samemu sebi ali komurkoli drugemu.

10. Glasov, ki so enkrat objavljeni v listu se ne more prenesti v korist drugemu kandidatu; lahko pa jih vsak po želji nakloni komurkoli, dokler niso objavljeni.

12. V kakem morebitnem sporu med kandidati in agitatorji v tej kampanji ima končno in zadnje razsodbo Uprava lista.

13. Za slučaj, da dobita dva kandidata enako število glasov, dobita oba enake nagrade in titule.

Pisano polje

J. M. Trunk.

Radi tiste knjige "The Dream We Lost," kjer razočarana Angležinja (?) iz rodu Abrahama bridko jamra, da ni bilo prav, ko so mislili, da bodo po ruski revoluciji vsi in vsak dan prate obračali, ko je toraj vse splavalo po vodi, je nekaj domačega prepira v slovenski rdeči hiši tu v Ameriki. Molek in Mary Jugg jamrata in jočeta z Angležinjo, drugim se pa to soljenje prav nič ne dopade, ker oni še naprej malo posanjajo o ruskih in revolucionarnih pratah.

Kakor navadno, iz takega prepira in prerekanja ni ničesar povzeti. Vsak se sklicuje na priče, ki so bile tam, videle in zapisale, ena tako, druga pa tako. Večinoma so vse te priče le pričakovale, da bodo prate plavale v maslu po cestah in bo vse rajsko, raj na zemlji, toraj večinoma sanjale. Ni nikomur zameriti, ker tiste rajske sanje o nekem rajju so sanje vsega človeštva, vseh ljudi. Pri teh splošno človeških sanjah je vprašanje le, kje se bodo ali bi se mogle te sanje uresničiti, ker sanje ne morejo biti prazne, ako jih sanja vse človeštvo.

Tokrat se v Rusiji sanje niso uresničile, kakor pač še nikjer in nikdar, ko se na zemlji nikjer in nikdar ne bodo uresničile, in zato eni hudo jamrajo, drugi pa le še malo posanjajo naprej, in prav tu je korenina domačega prepira in prerekanja.

Nadaljni sanjači se sklicujejo na te in te priče. Ni še, ampak bo, menijo te priče. Ako se sanjave duše sklicujejo na ateista Wellsa ali na ciničnega kritika Shawa, ne bodo daleč prišli ti sanjači. Nekaj pri naša še vsak preobrat, in nekaj je prišlo tudi s preobratom v Rusiji, in morda še kaj pride. Ampak raj ne bo nikoli, ker sanje o rajju slonijo na

materialističnem, ateističnem naziranju o svetu in življenju. To pa je zgrešeno in na taki podlagi ne more stati ali biti sezidana nobena hiša. Postavijo kako kolibo, ta in oni je s kolibo zadovoljen in upa na palačo jutri, ampak v palačah človeštvo ne bo nikoli živelo, in naj skuša take palače postaviti tudi na pravo in pravilno podlago življenja. Nekaj bolj šega je lahko, ako je podlaga hiše pravilna, same palače pa ne bodo, raja ne bo, dasi vse človeštvo sanja o rajju.

Pisateljica bi bila dala bolj pravičen naslov svoji knjigi o izgubljenih sanjah pri revolucionarni Rusiji, ko bi bila rekla: "This Dream We Lost," te sanje, ruske sanje so šle po vodi. Zato knjiga ne prepričuje vseh, ko se drugi nočejo lotiti od sanj, in jaz sam smelo in odločno izjavljam, da malo in nekaj posanjam tudi o poiskusu v Rusiji, ker so poiskovali, dosti ne sanjam, pač pa močno in prav zavestno sanjam, in pričakujem, da se bodo moje sanje uresničile na vsi črti, ampak ne v Rusiji, nikjer na ti zemlji, uresničile se bodo kje drugje, po prehodu v drugo življenje, ker sanje vsega človeštva mora imeti in ima podlago.

Kdor sanja o rajju le v Rusiji ali v kaki bodoči demokraciji, bo izgubil pri sanjah, kdor sanja o nečem, kar ima podlago, temu se bodo sanje uresničile.

Prvi se bode moral naprej pripraviti, drugi bo našel neko uteho celo v sanjah.

Pravijo, da ima Bog razne goste v svoji hiši. Saj res. V listu "The Chicago Daily News" je zapisano: "Nobody whose ancestors hail from the South of Ireland can ever think straight." To cika na katoličanstvo teh južnih Ircev. Kdo je to zapisal? Piše se Howard Vincent O'Brien. Ako bi bilo tako, kakor je ta "straight thinker" zapisal, so morali njegovi dedje priti prav iz najbolj južne Irske. Bližamo se pustju.

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure popoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK in KIRURG

Urađa:

1—3 in 7—8 P. M. razun ob sredah.
1901 West Cermak Road
Tel. Canal 4918

3925 West 26th Street
4—6 P. M. in po dogovoru.
Telefon Lawndale 6287
CHICAGO

Residenčni tel.: La Grange 3966

ROJAKI SLOVENC!

KADAR želite okrasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh naselbinah države Illinois. Cene zmerno, delo jamčno, postrežba solidna. Se priporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti nagrobni spominski kamen, pišite na podpisane za vsa pojasnila in za cene. V vašo korist bo.

Joseph Slapničar

SLOVENSKI KAMNOSEK

527 North Chicago Street,

JOLIET, ILL.

Telefon 2-4787

SVOJI K SVOJIM!

Slovenci, slovenska društva in slovenski podjetja, naročite svoje tiskovine vedno le v slovenski tiskarni. — Naša tiskarna izdeluje vse tiskovine za posameznika, društva in druge, LIČNO in POCENI.

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

1940 West Cermak Road,

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois